

mgr Ryszard Ćwirlej

„Media elektroniczne w Wielkopolsce (1927-1993). Społeczno-polityczne determinanty rozwoju.”

STRESZCZENIE

„Media elektroniczne w Wielkopolsce (1927-1993). Społeczno-polityczne determinanty rozwoju.” to opracowanie dotyczące Poznańskiego Radia i Poznańskiego Ośrodka Telewizji od momentu ich powstania, w przypadku rozgłośni radiowej od 1927 roku a ośrodka telewizyjnego od roku 1957, do czasów przemian ustrojowych, które zapoczątkowały obrady okrągłego stołu, częściowo wolne wybory i w końcu powstanie w Polsce rządu z pierwszym, niekomunistycznym premierem Tadeuszem Mazowieckim.

W aspekcie medioznawczym praca przedstawia historię od momentu powstania obu tych mediów analizując ich rozwój i zmiany, którym podlegały na przestrzeni lat swojej działalności.

W aspekcie politologicznym praca analizuje wpływy jakie na program radiowy i później telewizyjny wywierał świat polityki. Wpływanie na elementy programu i próby ingerencji w nadawane treści towarzyszą mediom elektronicznym od samego momentu ich powstania, z tym, że te ingerencje w program miały różne nasilenie w różnych okresach. Program, który realizowały radio i telewizja w Poznaniu w swojej długiej historii nosił w sobie znamiona misyjności, czyli przekazywał treści, które dziś zdefiniowane są w ustawie o Radiofonii i Telewizji. Tak było w okresie międzywojennym, kiedy Radio Poznańskie był spółką niezależną od Polskiego Radia. Wówczas program emitowany z Poznania nie podlegał w zasadzie wpływom politycznym i posiadał charakter w dużej części edukacyjny, popularyzujący wiedzę i wysoką kulturę. Ta sytuacja zaczęła się zmieniać, kiedy Polskie Radio przejęło poznańską rozgłośnię, narzucając jej linię programową tożsamą z tą jaka obowiązywała wszystkie pozostałe rozgłosnie Polskiego Radia. Stawało się ono w tym czasie, w warstwie informacyjno-publicystycznej tubą propagandową obozu sanacyjnego. Podobnie rzecz się miała w odbudowywanym radiu tuż po wojnie.

Misyjność szybko zaczęła przekształcać się w propagandę polityczną. Radio i Telewizja, w okresie PRL były bowiem mediami, w których przekaz informacyjny zdominowały treści przekazu partii rządzącej i w zasadzie nie było mowy o swobodnym przepływie informacji. Epoka PRL-u to czas, kiedy media publiczne przechodziły niezwykle długi okres transformacji od mediów propagandowych, poprzez chwilowe luzowanie komunistycznego gorsetu w czasach początków „odwilży”, wstępnej fazy okresu Gierka i

schyłku rządów generała Jaruzelskiego. W końcu wraz ze zmianą ustroju radio i telewizja w latach 90-tych XX zaczęły stawać się mediami niezależnymi i pluralistycznymi.